

A hallható, megfogható és ízlelhető Igével való szent közösségünkről

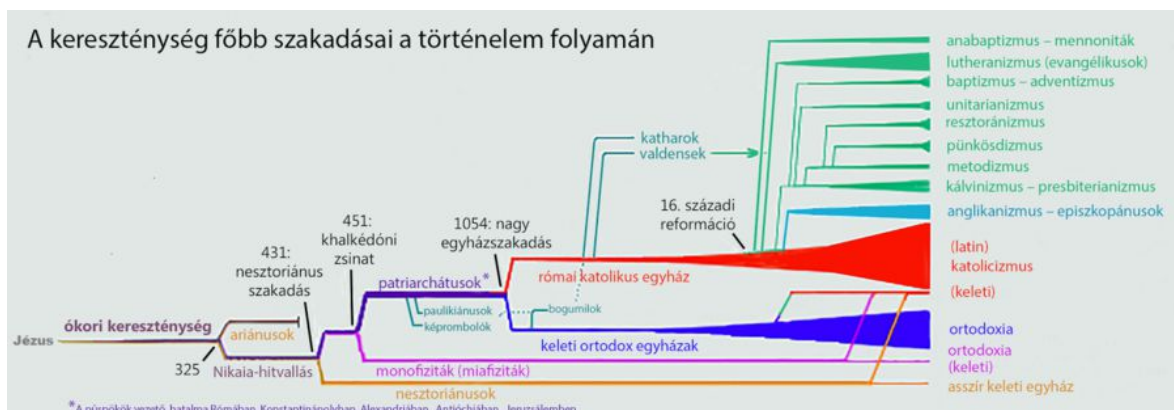
Vörösberény 2021.szeptember 12.

Bibliaolvasás: János 6: 28-58.

Ige: 1Kor 11: 17-32.

Különös úrnapja van ma. Római katolikus testvéreink a mögöttünk lévő hét minden egyes napján az oltári szentségre összpontosítottak, ami számunkra az úri szent vacsora. Magyarország keresztyén egyházi és világi vezetőinek, valamint a médiának köszönhetően az oltári szentségben ünnepelt Krisztus, világhír lett, igaz, hogy csupán aprócska kis hajó az információknak óceánjában, de az a hajó, amiképpen a Noé napjaiban, úgy ma is az egyetlen életet jelenti a világban.

Római katolikus testvéreink ma boldogok, mert olyan közösségi élménnyel ajándékoztattak meg, amire minden egészséges keresztyén hívő ember vágyva vágyik. E nagy ünnep központjához való közelségünk miatt mi úgy érezhetjük, hogy a fél évezredes elszakadásunk miatt kizártuk magunkat a mi Urunk testvéreinkkel való örömeiből. Valóban. Identitásunkat és mindennapi valóságunkat meghatározó tény, hogy napjaink keresztyénisége szakadásokkal, hatalmas törésvonalakkal elválasztott töredezettségben létezik, melyek közül az első nagy törésvonal 1054-es nagy egyházszakadásban alakult ki, amikor a Konstantinápoly központú kelet római birodalom visszautasította Róma egyeduralmi törekvéseit.



A keresztyéniségen belüli következő nagy törésvonal nagyjából ötszáz évre rá a reformációban (1517.október 31?) következett be a Róma központú nagy egyháztestben, amikor Európa két nagy részre, a római katolikus dél - és a protestáns hitet követő észak, - Európára, illetve római katolikus és protestáns keresztyéniségre.

E rövid történelmi áttekintést azért elevenítettem fel, mert tudnunk kell, hogy e három nagy tömbre szakadt egyházban az ortodoxnak, vagy görög keletinek és protestánsnak nevezett keresztyéniség az ősi, jeruzsálemi egyház hagyományhoz híven töretlenül mind a mai napig úgy a formáját, mint állagát tekintve is a mindennapokban használt közösleges kenyér és bór színe alatt gyakorolja az úrvacsorai közösséget. Római katolikus testvéreink viszont a kenyeret a pászkarára, a kovásztalan kenyérré emlékeztető szent ostyára cserélték és esetenként, a bor elhagyásával csak egy szín alatt részesítik belőle a híveket.

Mindaz, amit eddig elmondtam történelem és semmiben nem befolyásolja az élő Krisztussal megélhető élő közösségünket, mert Urunkkal és Istenünkkel való közösségünkben nem az a különös és fontos, amit mi cselekszünk, hanem az, amit Szentleke által rejtetten és láthatatlanul, mégis nyilvánosan Igéje és Szentleke által Ő maga cselekszik bennünk, velünk és általunk.

Ha tehát örömtől eltelt római katolikus testvéreink hittel és meggyőződéssel azzal dicsekednek, hogy az ő imádott és tisztelt oltári szentségük kimagaslóan magasabb rendű, mint a hétköznapi megszentelt kenyér és bor úrvacsorai szent jegyeink, akkor ezen mi ne sértődjünk meg, hanem még nagyobb alázattal forduljunk a bennünket tápláló mennyei Urunkhoz, aki saját teste kenyérével és vére borával bennünket táplál!

Az irigység fő szerzője az ördög arra is rávehet, hogy irigyeljük, hogy római katolikus testvéreink minden misén részesülhetnek az oltári szentség áldásából, mi azonban egy évben csupán hatszor, vagy hétszer. Ne irigykedjünk, inkább kövessük ragaszkodásuknak jó példáját, azaz legyen nekünk is olyan drága, kívánatos és becses az Isten Igéjével, vagyis az Úr hallható, látható, megfogható és ízlelhető testével és vérével való közösségünk, mint nekik, és akkor talán eljutunk mi is oda, hogy az év minden úrnapján az Úr lábánál ülve vágyakozva hallgatjuk Őt, és az év minden hónapjában legalább egyszer megtörjük a kenyeret itt az úrasztalánál.

Az is mondjuk, hogy mi az igazsághoz ragaszkodva szeretjük Istent. Nos! „Az Isten iránti szeretet (...) azzal kezdődik, hogy hallgatjuk igéjét”¹, majd pedig meghallgatva megmaradunk² a hallhatóan szóló és beszélve cselekvő Igében.³ Ne tévelyegjünk, mert a gyülekezetben megszólalva hallható Ige cselekszik, történéssé és tetté lesz! Van úgy, hogy a szárnyaira emel és látványos győzelmet ad, mint amilyen Dávid győzelme volt Góliát felett, viszont van úgy, hogy ugyanaz az Ige oly módon ragad meg és kerít a hatalmába, hogy a keresztre feszített lét teljes mozdulatlanságáig körülzár, veszteglésben tart, hogy egyedül Isten cselekedje azt, ami az embernek lehetetlen, de e körülzártágában Krisztusban bízó hívőnek úgyszintén lehetséges.

Az eucharisztikus világkongresszus hívószavai közt sokat hallottuk azt is, hogy *menjünk találkozni Jézussal Budapestre!* Igaz és helyes módon méltán kihangsúlyozták, hogy a mi Urunk az Őt segítségül hívó népe között van, Ő valóban jelen van, találkozni lehet vele! Nincs olyan istentisztelet ebben a templomban, hogy ez ne hangozna el itt is, sőt valószínűleg megtapasztaljuk hatalmas Urunk köztünk való jelenlétét, alkalomról alkalomra. Áldott legyen az Úr! Viszont történik valami nagy törés bennünk, akkor, amikor kimegyünk azon az ajtón. Sokan hajlamosak semminek tekinteni azt, hogy az úrnapján a Krisztus jelenlétében az Isten beszélt hozzájuk. Összeszorított álkapoccsal nem mondanak erről senkinek semmit. Pedig nem győzködni kellene egymást, lyukat beszélve egymás hasába, hanem annyit mondani, jöjj közénk és tapasztald meg saját magad. Ez lenne a gyülekezetépítés első nagy törvénye! Gyere, jöjj velem a Krisztus lába elé a gyülekezetbe, hogy találkozz Jézus Krisztussal, Istennel, mennyei Atyáddal a Szentlélek közösségében! Abban mutasd meg Isten iránti szeretetedet, hogy leülsz a lábához alkalomról alkalomra hallgatni Őt. Nincs nagyobb parancs annál, amit a mennyi szózat kiáltott bele a teremtett mindenségbe, mely most is így hangzik és szól:

- „Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok!” Máté 17:5.

Ha tehát a mennyei Atya gyönyörködve hallgatja a Fiút, akkor kicsoda és micsoda a por testű ember, hogy Istennel együtt nem akar gyönyörködni Krisztusban? A tízparancsolat negyedik parancsolata pontosan erről szól! A nyugalom napjának is nevezett úrnapján meghív az Isten téged és engem, hogy egymás mellett ülve, Ő vele együtt gyönyörködve szemléljük, lássuk, ízleljük és hallgassuk az Isten Fia Jézus Krisztust! Miért is?

¹ Dietrich Bonhoeffer: Jöjj velem! Harmat Kiadó – Luther Kiadó. Budapest 2020. oldal 206. (Július 9.)

² Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. Ha [a]z én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradtok az ő szeretetében. Ján 15:9-10.

³ Vajon kedvesebb-e az Úr előtt az égő- és véres áldozat, mint az Úr szava iránt való engedelmisség? Íme, jobb az engedelmisség a véres áldozatnál és a szófogadás a kosok kövérénél! 1Sám 15:22.

Pál apostol erre így válaszol:

„Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.” 2Kor 3:18.

1838-ban az erdélyi református énekeskönyv 76 énekének 2. versében így énekelt a gyülekezet:

„Szent **beszédének** gyönyörűségével,
Áldott lelkének titkos erejével,
Bűnünk álmából minket felébresztett,
Kétes szívünkben oly hitet **gerjesztett**,
Mely bánatjában lelkünk vidámítja, Jó
reménységgel naponként újítja.”⁴

Hitvallásink tanításaiból is jól tudjuk, hogy Szentlélekisten megtérést és újjászületést munkáló tevékenysége a gyülekezeti közösség erőterében történik. Ha tehát tapasztalni akarjuk Urunk szent közelségét, be kell lépni a szent gyülekezet erőterébe az Úr jelenlétébe. Ez nem valami képzelt univerzum, hanem az Isten nekünk beváltott ígérete, hogy az úrnapiján ő ünnepel velünk, ő tisztel meg jelenlétével, ő szentel ünnepet, ahogy az ősi parancsolat is tanítja (IV. parancsolat)! Az úrnapi istentisztelet Szentlélekistennek az a műhelye, ahol teremtő Atyánk bennünket formáló alakító kezébe vesz! A szent gyülekezet a mestermű elkészítésének a helye, a szent gyülekezés pedig az Úr cselekvésének szent ideje!

Mondjátok meg, hogyan munkálkodjon bennünk az Úr a Szentlelke által, ha mi nem jövünk hozzá, ha gyönyörködve nem szeretjük hallgatni Őt, ha mi nem akarunk vele találkozni a szent gyülekezetben?

Nos, Isten akkor is fog munkálkodni, de nem az irgalmasságnak Lelke által, biztosítalak, sok egyéb szerszáma van az Istennek, amivel nyakoncsíp, vés, fúr-farag és csiszol, de ezek közül egyik eszköz sem kíméletes, sőt igen sok gyötrelmet, fájdalmat és veszteséget okoz. Válasszuk a jobb részt!⁵ Töltsünk több időt Krisztus Urunk hallgatásával és imádatával, hogy még jobban hasonlóvá váljanak Krisztushoz. „Engedjük, hogy a Jézussal való találkozás (...) átalakítson minket, ahogyan átalakította a nagy és bátor szenteket (...)!”

Végül pedig a leglényegesebb az, amit az Ige pusztán meghallásából is jól értünk, minden más magyarázat nélkül megértettünk, tudni illik, hogy Krisztus valóságosan táplál bennünket az ő igéje és Lelke által az örök életre és ennek az igének két állapota van, a prédikált ige és a szent sákramentumokban hittel magunkhoz vett ige.

Tisztán és jól értjük, hogy amint a kenyér és bor a hústestünket táplálja, úgy táplálja Krisztus a teljes emberi lényünket a saját megtört testével és velünk közölt Lelkével. Amiképpen nem tudatosul bennünk az, hogy miként szívódik fel a szervezetünkben a bennünket éltető tápanyag,

⁴ Megújított Énekeskönyv az erdélyi nagy fejedelemség béli Evangelico Reformata Anyaszentegyház használatára, Kolozsvár 1838, 77. kötet

https://books.google.hu/books?id=e041Ykk5cxsC&pg=PA171&lpg=PA171&dq=Szent+besz%C3%A9d%C3%A9nek+gy%C3%B6ny%C3%B6r%C5%B1s%C3%A9g%C3%A9+vel,+%C3%81ldott+lelk%C3%A9nek+titkos+erej%C3%A9vel,+B%C5%B1+n%C3%BCnk+%C3%A1lm%C3%A1b%C3%B3l+minket+fel%C3%A9bresztett,+K%C3%A9+tes+sz%C3%ADv%C3%BCnkben+oly+hitet+gerjesztett.,&source=bl&ots=ozRpPdCOWO&sig=ACfU3U3ty3QjoQMUP1gTbHNP9_B3gQXUUw&hl=hu&sa=X&ved=2ahUKewiegbve9fjyAhWP_aQKHTmvDzcQ6AF6BAgCEAM#v=onepage&q=Szent%20besz%C3%A9d%C3%A9nek%20gy%C3%B6ny%C3%B6r%C5%B1s%C3%A9g%C3%A9%20vel%20%C3%81ldott%20lelk%C3%A9nek%20titkos%20erej%C3%A9vel%20%C3%A9g%C5%B1%20n%C3%BCnk%20%C3%A1lm%C3%A1b%C3%B3l%20minket%20fel%C3%A9bresztett%20%C3%A9%20tes%20sz%C3%ADv%C3%BCnkben%20oly%20hitet%20gerjesztett%20.&f=false

⁵ De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle. Luk 10:42.

ennek bonyolult biológiai és kémiai folyamatait nem ismerjük, úgy misztérium az, hogy Isten miként táplál önmagából szent Fia által! Ne okoskodjunk hát, hanem vegyük magunkhoz Krisztust hittel!

Katolikus testvéreink pontosan ezt teszik! Nem okoskodnak, hanem imádva magukhoz veszik Krisztust a szent eukarisztiában. Tegyük hát mi is ugyanezt a Szentírás ígéire alapozott igaz hittel! Ámen.